

## REDAKSJONELLE REFLEKSJONER

Med forrige hefte (1951 nr. 4) fullførte vårt tidsskrift sin femte årgang. Dette faktum har inspirert redaksjonen til visse refleksjoner. Og den vil gjerne dele disse refleksjonene med leserne.

*Vi tenker tilbake — og takker.*

Da vi i sin tid satte fram forslag om utgivelse av et norsk tidsskrift for misjonsspørsmål, var det flere som ytret tvil om et slikt tiltak ville lykkes. Det ville bli vanskelig å skaffe stoff til det, ble det sagt. Og enda vanskeligere ville det bli å skaffe abonnenter. De fem årene dette tidsskriftet nå kan se tilbake på, har vist at det virkelig var behov for et slikt organ her i landet. Hva artikkelstoffet angår, har dette kommet inn så rikelig at vi til dels ikke har visst hvordan vi skulle skaffe plass for det i de fire heftene pr. år som vi har hatt til disposisjon. Og når det gjelder abonnenter, har vi møtt en oppslutting som har vært i høy grad gledelig og oppmuntrende.

Det er med takk vi noterer dette. Og vi retter takken til alle som har hjulpet oss med å skaffe stoff til tidsskriftet, og som gjennom sitt abonnement har vært med å trygge det økonomiske grunnlaget. Når det gjelder økonomien, må vi rette en varm takk også til Norsk Misjonsråd som hvert år har ytet et tilskudd på kr. 1000,00 til tidsskriftet. Først og fremst går vår takk imidlertid til Ham hvis fredstanker med folkene dette tiltaket vil tjene. Ham alene æren!

Mange er de som i disse fem årene har gitt uttrykk for sin takknemlighet for «Norsk Tidsskrift for Misjon». Ikke minst har våre misjonærer satt pris på det. Men det er også de som har hatt et og annet å innvende, som f. eks. at artiklene til dels har vært for «tunge» eller drøftet svært «spesielle» emner. Her må en imidlertid

huske at det er og må være forskjell på et misjonsblad og et misjonstidsskrift. Det siste vil gi en grundigere og allsidigere behandling av misjonsspørsmålene. Det er nettopp dette som er dets idé og eksistensrett.

*Vår oppgave slik vi har forstått den.*

Et misjonstidsskrift skal ha både et praktisk og et teoretisk sikte. Det skal tjene både misjonsvirksomheten og misjonsvitenskapen. Rett forstått er disse bare to sider av en og samme sak.

Et misjonstidsskrift skal skape horisont og fremme samkjensle. Det skal løfte oss ut av isolasjonen og selvtilstrekkeligheten. Det skal hjelpe oss til å se det arbeidet de enkelte misjonene driver, som ledd i en større sammenheng. Og det skal gjøre oss oppmerksomme på de felles oppgavene og problemene vi står overfor, og gi oss innsikt og evne til å finne fram til en riktig løsning av disse.

Og videre: Et misjonstidsskrift skal — ut fra studium av de bibelske skriftene og kirkens liv gjennom tidene — gi misjonsgjeringen et fastere grunnlag og et klarere sikte. Det skal ta seg av den «tekniske» siden ved virksomheten, som f.eks. spørsmål om misjonsmetoder og misjonsorganer (inkl. arbeidet for misjonen her hjemme). Og det skal beskjefte seg med hele det kompleks av emner som miljøet på verdensfeltet rommer: språk, mentalitet, religion, samfunnsforhold, møte med Vestens kultur osv.

Spør en så i hvor høy grad «Norsk Tidsskrift for Misjon» i de fem årene det nå har gjort sin gjerning, har evnet å virkeliggjøre dette programmet, er vårt svar det detaljerte registeret over tidsskriftets innhold 1947—1951 som vi offentliggjorde i det siste nummeret vi sendte ut i fjor (1951 s. 226—245). Der vil en finne tilstrekkelig materiale til å kunne felle hva vi kanskje kan kalle en *kvantitativ* dom. En *kvalitativ* vurdering — og det er i siste instans selvsagt *denne* det kommer an på — kan vi qua redaksjon av gode grunner ikke innlate oss på . . . .

Saklig kunnskap og allsidig orientering — det har vært det dobbelte siktet for våre redaksjonelle bestrebelser. I en rekke tilfelle har vi bedt ikke-norske misjonsledere og misjonsforskere om bidrag.

Og vår anmodning er alltid blitt etterkommet. Vi er meget takknevlige for dette samarbeidet. Blant de norske artikkelforfatterne i de fem årgangene som foreligger, finner en flere fagforskere som har behandlet misjonen i lys av sitt speciale. Mange av våre forsøk på å aktivisere fagforskerne for tidsskriftet førte imidlertid ikke fram. Men nye forsøk vil bli gjort. Den linjen vi her har pekt på, er vi overbevist om har meget for seg. Av alle vitenskaper er misjonsvitenskapen den mest omfattende. En misjonsforsker kan umulig være fagmann på alle de områdene det her er tale om. Nettopp derfor er det så viktig å få hjelp fra de forskjellige fagforskerne, både de teologiske og andre. Og disse har på sin side meget å vinne ved å se sitt speciale i misjonssikt.

Ved siden av spesialistene er det også mange andre som ennå ikke har sett seg i stand til å levere de artiklene vi har bedt om: misjonærer, misjonsledere, prester osv. Men de kommer nok etter hvert. Den ekumeniske linjen vi følger, hadde vi gjerne sett var kommet tydeligere til uttrykk. Så takknevlige som vi er for alle bidrag vi har mottatt fra medlemmer av Den norske kirke, ville vi på den andre siden ha satt pris på at flere også innen frikirkene hadde skrevet i vårt tidsskrift.

Den aktuelle orienteringen i verdensmisjonen og framfor alt i den stadig økende litteraturen om denne, har nok langt fra vært så instruktiv som den burde. Her må en nødvendigvis gjøre et utvalg, som igjen nødvendigvis må bli subjektivt og ofte tilfeldig. En må også huske at sidetallet som har stått til disposisjon for disse meldingene, har vært begrenset. Vi ville f. eks. gjerne ha holdt våre lesere à jour med hva andre misjonstidsskrifter inneholder, men av plasshensyn har dette ikke vært mulig.

Vi beklager at vi ikke har fått virkeliggjort en tanke vi lenge har arbeidet med: å utgi et spesialnummer med artikler om de unge kirkene, skrevet av ledende menn og kvinner innen disse kirkene. Vi har i verdensmisjonen gått inn i de unge kirkenes æra. Denne kjensgjerningen er flere ganger blitt understreket i vårt tidsskrift — både i artikler og nyhetsstoff. Men den burde nok ha kommet enda tydeligere til uttrykk.

### *Hva leserne mener om vårt tidsskrift.*

Så langt var vi kommet i våre refleksjoner da vi tok fatt på svarene på de tre spørsmålene vi stilte abonnentene i det spesielle skrevet som fulgte med det siste nummeret (1951 nr. 4). Det viste seg at bare 2 prosent av abonnentene hadde etterkommet anmodningen om å meddele redaksjonen hva de mener om tidsskriftet og å komme med forslag til forbedringer. Vi må bekjenne at vi hadde ventet at atskillig flere tingere ville ha svart på vår henvendelse. Men tidens opptatthet og en altfor stor beskjedenhet hos abonnentene («Min mening har da ikke noe å si») bærer nok den vesentlige del av skylden for dette. Til de som sendte oss svar, vil vi få rette en varm takk.

Hva viser så svarene?

Alle er enige om at «Norsk Tidsskrift for Misjon» er et verdifullt tiltak. Det har vist seg å fylle et behov i norsk misjonsliv, og det fortjener all den støtten det kan få. Et par av abonnentene nevner at enkelte artikler har ligget for høyt for «menigmann», men innrømmer samtidig at et fagtidsskrift for misjon nødvendigvis må behandle spørsmålene på et høyere plan. De fleste mener at den linjen tidsskriftet har fulgt, har vært den riktige. En abonnent (for øvrig en kjent dansk prest og misjonsmann som i en menneskealder har beskjeftiget seg meget med misjonslitterære saker) skriver at tidsskriftets styrke etter hans mening er «dets Forening af 1) Livlighed og Letlæselighed samt 2) solid videnskabelig Grundighed».

De fleste skriver at de synes det stoffet tidsskriftet har brakt, har vært verdifullt og interessant. Hva en nå måtte mene om dette, så *leser* en i hvert fall tidsskriftet. Og det er jo det viktigste! En abonnent skriver: «I den tid jeg har hatt tidsskriftet, har jeg lest *alle* artiklene, lest *alt* i det. Mange artikler har vært givende, men en del uinteressante, men de og er blitt lest.» Nettopp slik skal det være!

Når det gjelder konkrete forslag, viser svarene — som en kunne vente — ikke liten variasjon. Interessant er det at flere peker på ønskeligheten av mere biografisk stoff. Slikt stoff har jo tidsskriftet allerede brakt en god del av. Men en ønsker altså mere. I de fem første årgangene vil en finne ikke mindre enn 14 artikler av bio-

grafisk art. Vi nevner videre at et par artikler som ble bestilt for lengre tid siden og som vil behandle norske misjonærer, vil forhåpentlig komme i år. Artikkelen om Bodding i Norsk Håndbok for Misjon (1949) var egentlig bestemt for tidsskriftet.

Men for øvrig er ønskemålene — som nevnt — både mange og forskjellige: flere aktuelle streif fra den kristne verdensmisjon; artikler som presten uten større vanskelighet kan legge til grunn for foredrag i menigheten; en fyldigere behandling av misjonsprinsippene og misjonsmetodene; en mere inngående innføring i verdensmisjonen ut fra ekumenisk synspunkt; mere orientering om de geografiske forholdene der ute, om språkene en taler osv.; flere artikler om norske misjonsstasjoner samt om legemisjon og om trykkeri- og forlagsvirksomhet på norske misjonsmarker; hvordan vi best kan arbeide for misjonen her hjemme osv.

En abonnent foreslår at vi tar ordet «misjon» i videste betydning, dvs. om all virksomhet hjemme og ute som sikter på å vinne mennesker for Gud. Også andre er inne på denne tanken. Disse uttalelsene reiser spørsmålet om hva misjonen egentlig er og vil — et spørsmål som i de siste årene har fått ny aktualitet, og som det lenge har vært vår hensikt å gi en utgreiing om.

En abonnent synes det er beklagelig at våre tidsskrifter — inkl. «Norsk Tidsskrift for Misjon» — nesten utelukkende inneholder artikler av nordmenn — et forhold som fører til at vi blir et folk av «heimefødingen». Til dette er å si at vi i disse fem årene bevisst har arbeidet for å gi vårt tidsskrift det preg av perspektiv og syntese som vår venn her går inn for. Av 107 artikler i de fem første årgangene er ikke mindre enn 19 — eller nesten 18 pst. av samtlige bidrag — skrevet av ikke-norske. De nøyaktige tallene på utenlandske artikler er: svenske 6, amerikanske 5, danske 4, engelske 2, tyske 1 og sørafrikanske 1.

Når det gjelder det formelle, skriver en abonnent (som for øvrig synes tidsskriftet er utmerket) at NOTM etter hans mening «er vel mykje anglo-amerikansk i stilpreg og innhald. Eit «kontinentalt» islett ville gjera godt, trur eg. Den angelsaksiske, journalistisk-globalistiske stilen (eg kan og laga gloser, må de tru) er nok festleg, men eg må vedgå at den «tyske» verkar meir vederheftig.»!

*Abonenttallet må fordobles!*

Det er ingen lett sak å gi ut et misjonstidsskrift. Det kan vi nevne mange eksempler på, både fra tidligere tider og i dag. Chr. G. Barths «Beleuchtungen der Missionsache» (det første misjonsvitenskapelige tidsskriftet på Kontinentet, utgitt 1842–1852), Gustav Warnecks «Allgemeine Missions-Zeitschrift» (kanskje det solideste misjonstidsskriftet vi kan vise til i de evangeliske kirkene, utgitt 1874–1923), det amerikanske «The Missionary Review of the World» (grunnlagt av R. G. Wilder og etter ham redigert av A. T. Pierson og D. L. Pierson, utgitt 1878–1939) og det norske «Kvartalsskrift for Missionslæsning» (grunnlagt og redigert av S. E. Jørgensen, utgitt 1888) — alle disse måtte etter kortere eller lengre tid gå inn p.g.a. mangel på støtte. «Kvartalsskrift for Missionslæsning» var det første misjonstidsskriftet som kom ut i de nordiske landene, men det ble dessverre bare en episode (jfr. NOTM 1948 s. 173–180).

Av misjonstidsskriftene i dag arbeider de fleste, kanskje alle, meget tungt økonomisk. Det kan ikke nektes at også vårt tidsskrift trenger å trygge sitt økonomiske grunnlag. Tallet på betalende abonnenter har dessverre gått noe tilbake de par siste årene. Vi hadde pr. 31. desember 1951 1240 faste tingere. Vi er takknemlige for at det er så mange som holder tidsskriftet. Men vi er på den andre siden overbevist om at tallet kan økes betraktelig — om vi bare setter noe inn på dette.

En av våre venner slutter sine merknader om tidsskriftet med å uttale ønsket om «at misjonsfolket må få øynene opp for hva de eier i Norsk Tidsskrift for Misjon så abonnenttallet kunne 10-dobles!» Vi har ikke frimodighet til å foreslå at vi går inn for en *tidobling* av tallet på abonnenter, men en *fordobling* av dette er et mål som fullt og helt ligger innenfor det praktisk oppnåelige.

Altså: 1240 nye abonnenter i 1952!

O. G. M.